

Finnish
Absolute, An
63-1201M

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Absoluutti

Shreveport, Louisiana, USA

1.12.1963, aamukokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

¹⁶⁸ Täällä on saarnaajia, ettekö te haluaisi vihkiä elämääne ja vain ottaa Absoluutin? Mitä me haluamme tänä päivänä? Miksi me haluaisimme jäsenkorttia tai suosituskirjettä? Me haluamme Jeesuksen Kristuksen. Me emme ole sidottuja johonkin jäsenkorttiin. Me olemme sidottuja Jumalan Sanaan: "Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja ikuisesti." Uskotteko te sitä? [Saarnaajat sanovat: "Aamen."]

¹⁶⁹ Nouskaamme nyt seisomaan ja vihkikäämme elämämme. Minä haluan myös vihkiä omani. Haluan sitoa itseni uudestaan, tarkistaa siteeni, pitääkö solmut. Minä tarkistan absoluuttini. "Herra, jos minussa on jotakin Sinun Sanasi lisäksi, ota se ulos. Minä en tunne mitään muuta kuin Sinut. Minä en halua tuntea mitään muuta kuin Sinut." Jokainen nyt omalla tavallanne.

¹⁷⁰ Olen puhunut teille viikon ajan. Olen kertonut teille Totuuden. Jumala on vahvistanut sen Totuudeksi. Hän on tehnyt sen uudestaan ja uudestaan. Te tiedätte, mikä Absoluutti on. Nyt te kaikki minun kanssani yhdessä, kaikki te naiset, kaikki te miehet, pojat ja tytöt, kaikki te kuorolaiset, kaikki te ihmiset täällä ylhäällä, alhaalla pohjakerroksessa, parvekkeella, seinien vierillä, siipirakennuksessa, missä tahansa te olettekin, ottakaamme Jeesus Absoluutiksemme, sillä meidän täytyy kerran tulla kuoleman varjon laaksoihin. Minä en tunne mitään muuta kuin Hänet. Hän on minun Absoluuttini, koska Hän on nostanut ylös minun elämäni ja tiedän, että Hän on todellinen.

¹⁷¹ Kohottakaamme nyt kätemme ja rukoilkaamme. Vihkiytykäämme Hänelle.

¹⁷² Herra Jeesus, Sinun Sanasi on ollut olemassa vanhasta lähtien, Se on alku ja loppu. Minä nyt, tämän seurakunnan kanssa, vihin itseni uudestaan tämän saarnastuolin ylitse tänään. Minä pyydän tätä seurakuntaa, Life Tabernaakkelia, vihkiytymään. Selvitä kaikki eroavaisuudet, olkoot kaikki menneet menneitä. Evankeliumin saarnaajat, jotka ovat huolissaan... ja ajattelevat, että jotakin tapahtuisi. Oi, Jumala, me sidomme itsemme tänä aamuna Jeesukseen Kristukseen, Sanaan, ja päätämme, ettemme tunne mitään muuta kuin Kristuksen, ja Hänet ristiinnaulittuna. Oi Pohjantähti, oi Pyhä Henki, oi Jumalan Kompassi, tule nyt jokaiseen sydämeen. Ja me vihimme itsemme Sinulle, Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta. Kunnia Jumalalle! Aamen.

Hyvä on, veli.

Absoluutti

¹ Eikö se vain teekin jotakin teille? Varmasti se tekee. Kumartukaamme nyt rukoukseen.

² Herra, se on ilmaistu meille tässä suloisessa laulussa *On Herra suur'*. Ja me ajattelemme tänä aamuna, että mitä me tekisimme ilman Sinua! Ja sitten kun me ajattelemme Sinun suuruuttasi ja sitä, kuinka Sinun rakkautesi pakottaa Sinut huolehtimaan meistä, silloin minun sieluni voi tuskin tajuta sitä. Se on totta. Minä rukouilen, että Sinä siunaisit meitä tänään, kun jatkamme kokousta, niin että sinä murtaisit meille Elämän Leipää, joka on Kristuksen ilmestys. Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

³ Veli Ungren käy jatkuvasti Tabernaakkelissa. Ja hän elää Memphisissä Tennesseessä, hän, hänen äitinsä ja hänen vaimonsa. Tuo koko perhe käy Tabernaakkelissa. Ja tuskin koskaan pääsen kuulemaan häntä, koska on aina niin kiireistä, mutta tänä aamuna olin päättänyt kuulla hänen laulavan tuon laulun. Hän laulaa erään toisenkin laulun, joka on yksi suosituistani *Alas kirkkaudestansa*. Ja ne ovat minun suosikkilaulujani. Ja minulla oli suuri etuoikeus tavata hänen isänsä tänä aamuna ensimmäistä kertaa, ensimmäistä kertaa etuoikeus siihen, hän on hieno mies. Ja veli Ungren, hänen isänsä, ei tule koskaan menemään, niin kauan kuin hänen poikansa Morris elää, koska he todellakin ovat toistensa näköisiä.

⁴ Ja hänen vaimonsa, veli Morris Ungrenin äiti, on elänyt nämä viimeiset viisitoista vuotta Jumalan armosta. Ja hän on todella ollut suurena innoituksena minulle, kun olen nähnyt sen, kun hän on mennyt noiden pimeiden hetkien lävitse ja kuitenkin silti pitänyt kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä. Se paljastaa meille kristillisyyden aitouden ja niiden uskon, jotka uskovat sen. Niinpä olen hyvin iloinen siitä tänä aamuna.

⁵ Meillä oli juuri alakerrassa vihkimistilaisuus. Kaksi lapsistani meni naimisiin, lapseni sieltä Tabernaakkelista, pieni Billy Simpson ja Sharol, pieni Myersin tyttö. He ovat olleet rakastuneita jo jonkin aikaa, kyllä. Ja tuo pieni Myersin tyttö, Sharol, hän on myös veli Ungrenin ja näiden muiden täällä olevien sukulainen. Niinpä me olemme onnellisia heidän puolestaan, ja huomaan, että he ovat heti ottaneet oman paikkansa vihkimisen jälkeen, he ovat menneet suoraan takaisin kirkon auditorioon ja istuneet kuuntelemaan jumalanpalvelusta. Noilla lapsilla on aina ollut paikka syvällä sydämessäni, koska he niin kunnioittavat Sanaa. He yksinkertaisesti rakastavat Sanaa. En ajattele sitä siksi, että kutsun heitä lapsikseni. He eivät ole yhtään parempia

kuin toisetkaan lapset. Mutta he vain katsovat minuun, ja minä katson Jumalaan heidän puolestaan.

⁶ Pikku Billy halusi mennä naimisiin ja sitten hän pelkäsi sitä, että hän joutuisi menemään armeijaan. Ja siellä oli kaksi tai kolme tuossa samassa tilassa. Ja nuo pojat tulivat luokseni ja sanoivat: “Veli Branham, me emme halua olla mitään pinnareita tai mitään sellaista, mutta me haluaisimme sinun pyytävän Jumalalta.” Ja he antoivat minulle perusteet, miksi he tahtoivat pysyä poissa armeijasta, jos vain voisivat, eivät siksi, etteivätkö he olisi halunneet puolustaa maata, miten vain he voisivat tehdä sitä. Mutta kysymys oli siitä, että jos he menisivät, he joutuisivat väärentäyppisten ihmisten joukkoon siellä noissa PX:issä (en tiedä, miksi te sitä kutsutte), ja sitten he menisivät sinne, missä nuo puolialastomat naiset olisivat. Se ei ole sopiva paikka kristitylle pojalle, ja niinpä Jumala soi heille heidän pyyntönsä.

⁷ Ja nyt pikku Billy tulee tänä aamuna voidakseen tulla vihityksi tämän pikku Sharolin kanssa, joten me olemme iloisia heidän puolestaan. Ja me toivomme heille kaikkein parasta Jumalan Valtakunnassa.

⁸ Ja tämä on nyt ollut valtavaa aikaa meille. Meillä oli mukava pyhäkoulutunti täällä tänä aamuna, ja kirkko oli täynnä, joten me olemme hyvin iloiset siitä. Ja monta kertaa, saarnaajat, on rohkaisevaa nähdä, kuinka ihmiset tulevat kuulemaan teitä. Koska, katsokaahan, te ette haluaisi puhua tyhjiille penkkiriveille, koska he ovat... Me tulisimme puhumaan aivan samoin, vaikka täällä ei olisi kuin yksi henkilö. Mutta kuitenkin tuntuu hyvältä, kun te ajattelette: “Jos tämä menettää sen, niin tämä toinen tulee saamaan sen”, näettehän. Ja se tekee sen erilaiseksi, tekee sen ihanaksi.

⁹ Ja nyt, jotakin näistä yksityistapaamisista, joita juuri on ollut, se on, jos voimme mennä niihin nopeasti.

¹⁰ Tapasin veli Boutlieren, kun tulin ulos, enkä ollut nähnyt häntä sen jälkeen, kun olin täällä viimeksi. Sanoin hänelle: “Missä sinä olet ollut?”

Hän sanoi: “Valmistamassa heille kalkkunapäivällistä.”

Ja niinpä, kun kerroin hänelle menettäneeni hieman painoa, hän sanoi: “Sinäkö?”

Minä sanoin: “Sinä et ole muuttunut hitustakaan.”

Hän sanoi: “Et ole sinäkään.”

¹¹ Minä sanoin: “Se on todella diplomaattista.” Sanoin: “Mutta tiedätkö, minä olen muuttunut. Panoni on pudonnut sadasta seitsemästäkymmenestä seitsemästä kuuteenkymmeneenviiteen, joten minä varmasti olen muuttunut.” Pukuni on aivan liian suuri minulle. Ja joku juuri

“Käsitin juuri silloin, että niin kuin te olette tehneet ‘yhdelle näistä Minun vähäisimmistäni’, niin te olette tehneet Hänelle.”

¹⁶¹ Hän kysyi: “Uskotko sinä sitä?”

Minä sanoin: “Koko sydämeistäni, tohtori, uskon jokaisen sanan siitä.”

¹⁶² Mitä se on? Hän sanoi: “Siitä lähtien kun tein sen tuolle naiselle, on Kristus merkinnyt minulle enemmän”, hän sanoi. “Se oli paradoksi. Epäilemättä tavalliset ihmiset eivät uskoisi sitä”, hän sanoi, “mutta ajattelin, että kertoisin sen sinulle, koska tiesin, että sinulla on ollut noita kokemuksia.”

Minä sanoin: “Kyllä vaan. Se on oikein.”

¹⁶³ Muistan kuinka luin Pyhästä Martinuksesta. Kun hän oli vain poikanen, hän oli Jumalan kutsuma. Hänen sukunsa olivat pakanoina. Ja hänen isänsä, uskon, että hän oli armeijan miehiä, ja oli tapana, että heidän poikansa seurasivat heitä. Hän sanoi yhtenä päivänä kulkeneensa kaupungin halki. Olen unohtanut nyt, missä se oli. Ja luulen, että hän oli ranskalainen. Ja hän sanoi menneensä lävitse erästä aukosta, ja siellä makasi eräs vanha mies. Oli hyvin kylmä ilma, ja hän oli paleltumassa kuoliaaksi. Ja ohikulkijat eivät halunneet antaa hänelle mitään. Ja hän sanoi seisseensä siellä. Ja ihmiset, jotka ehdottomasti tunnustivat olevansa uskovaista, kulkivat sieltä ohitse ja antoivat tuon vanhan miehen maata siellä. Ja hän kerjäksi jotakin, mihin olisi voinut kietoa itsensä, ja hän sanoi, että oli paleltumassa kuoliaaksi.

¹⁶⁴ Ja Pyhä Martinus menee sinne hänen luokseen, se tapahtui ennen hänen kääntymystään, ja ottaa oman päällystakkinsa, hän oli sotilas, ja leikkaa sen halki ja kietoo sen puolikkaan tuon vanhan pummin ympärille sillä tavalla. Ihmiset nauroivat häntä ja sanoivat: “Hassunnäköinen sotilas, puolikas takkia yllään.” Näettekö, se saa teidät tekemään outoja asioita. Hänen sisimmässään oli jotakin, joka sai hänet uskomaan, että oli olemassa Jumala.

¹⁶⁵ Tuona yönä hänen mentyä levolle ja nukuttua vähän aikaa hän heräsi. Joku oli herättänyt hänet, ja kun hän katsoi, hän näki Jeesuksen seisomassa sänkynsä vieressä kietoutuneena tuohon päällystakin puolikkaaseen. Se oli Pyhän Martinuksen alku.

¹⁶⁶ Mitä se oli? Hänellä oli absoluutti, että Jumalan Sana oli totta. “Mitä te teette näille Minun pienimmilleni, sen te teette sen Minulle.” Veli, minä olen sidottu tuohon Absoluuttiin. Ja tiedän, että jokainen teistä...

¹⁶⁷ Sen sijaan, että antaisin alttarikutsun tänä aamuna, uskon, että haluan antaa vihkiytymiskutsun. Vihkikäämme itsemme tälle Absoluutille. Uskotteko, että Jumalan Sana on Absoluutti? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Uskotteko, että Hän on samanlainen tänään kuin, millainen Hän aina on ollut? [“Aamen.”]

¹⁵² Hän sanoi: “Minä en kertoisi tätä kenellekään muulle kuin sinulle, koska tiedän sinun uskovan tämän.”

¹⁵³ Hän sanoi: “Se tapahtui lamakauden aikana, kun täytyi olla lääkemääräys kunnan toimistosta, jotta saisi lääkettä sairaalle.” Ja hän sanoi: “Yhtenä päivänä istuin siellä takana lääkevarastossa.” Hän sanoi: “Poikani oli palvelemissa asiakkaita.” Ja hän sanoi: “Näin erään naisen tulevan sisälle, ja voitiin huomata, että hän oli juuri tulossa äidiksi, hän kykeni tuskin seisomaan. Ja hän ja hänen miehensä, he olivat molemmat köyhästi puettuja. Ja tuon naisen nojatessa tiskin kulmaan hänen miehensä meni ja kysyi pojaltani: ‘Minulla on tässä resepti lääkäriltä. Tahtoisitko täyttää sen minulle ja antaa minun viedä vaimoni kotiin?’” Hän sanoi: “Minä yritin antaa hänen seistä tuossa jonossa, jonka voit nähdä tuolla kadulla, mutta ottaisi neljä tai viisi tuntia.” Ja hän sanoi: “Hän ei kykene nyt seisomaan, niin kuin voit nähdä.”

¹⁵⁴ Ja tämä nuorimies sanoi: “Herra, en voi tehdä sitä. Minulla täytyy olla tuo lääkemääräys ensin. En voi tehdä sitä, se olisi vastoin sääntöjä.”

¹⁵⁵ Hänen isänsä sanoi istuneensa siellä takana kuuntelemissa nähdäkseen, mitä poika sanoisi. Ja hän sanoi: “Hetkinen vain, poikani. Mistä on kysymys?”

¹⁵⁶ Ja hän käveli sinne. Ja tuo vanha mies, todellinen kristitty, todella pyhitetty vanha mies, hän sanoi: “Mistä on kysymys, hyvä veljeni?”

¹⁵⁷ Ja hän sanoi: “Herra, vaimoni on juuri valmis synnytykseen. Minulla on tässä lääkäriltä resepti lääkettä varten, jota hän tarvitsee juuri nyt.” Ja hän sanoi: “Vein hänet seisomaan sinne, mutta katsokaa tuota jonoa. Epäilen voisinko päästä sisälle tämän iltapäivän aikana.” Hän sanoi: “Ihmettelenpä, voisitko valmistaa tämän lääkkeen minulle?” Hän sanoi: “Minä tulen seisomaan siellä ja hankin sinulle sen lääkemääräysrahan, joka kunnantoinimistosta maksetaan.”

¹⁵⁸ “Mutta totta kai”, hän sanoi, “minä tulen valmistamaan sen sinulle.” Ja hän meni takahuoneeseen ja hänen poikansa alkoi palvella jotakuta muuta.

¹⁵⁹ Hän kertoi: “Tuo pieni rouva, hän seiso siellä hikikarpalot kasvoillaan, ja tiesin, että hän oli hyvin sairas. Ja hänen miehensä seiso siellä käsivarsi hänen ympärillään, tiedättehän ja sanoi: ‘Kestä vielä vähän, kultaseni, vain vähän pidempään. Tämä hyvä apteekkari valmistaa meille lääkkeen.’”

¹⁶⁰ Hän sanoi: “Sekoitin lääkkeen niin nopeasti kuin pystyin ja täytin lääkemääräyksen.” Ja hän sanoi: “Kun aloin ojentamaan sitä tuon naisen käteen”, hän sanoi, “veli Branham, minä katsoin ja olin panemassa sitä naulanarpiseen käteen.” Hän sanoi: “Minä näin tappurakruunun Hänen otsallaan.” Hän sanoi: “Minä suljin silmäni ja katsoin uudestaan.” Hän sanoi:

eräänä päivänä hankki minulle uuden puvun, niin että voisin käyttää sitä täällä, Puvun, joka ei roikkuisi olkapäiltä, ja jonka vyötärö ei olisi kaksin kerroin.

¹² Mutta yritän tehdä parhaani Jeesuksen Kristuksen puolesta, kun minulla on tilaisuus tehdä se. Ja tällainen hieno osanottajamäärä!

¹³ Näin juuri nyt siellä huoneessa, kuinka suuri Pyhä Henki otti syövän pois erään naisen ruumiista, juuri siellä. Hän on eräs nainen Texasista. Ja tuo nainen istui siellä, enkä koskaan ole nähnyt hermostuneempaa henkilöä. Hän on erään saarnaajan vaimo, ja se tapahtui vain muutama hetki sitten. Ja Herra näytti minulle näyn, jossa hän istui siellä, ja näin hänet. Hän soitti New Yorkista ja halusi tulla käymään täällä. Hänelle oli varattu vain yksi viisiminuuttinen, ja sitten näin hänen miehensä kärsivän vatsahaavasta, joka aiheutui siitä, että hän oli huolissaan vaimostaan. Kaikkivaltias Jumala rauhoitti tuon naisen, kun hän istui siellä. Hän istuu nyt täällä katsellen minua. Niinpä haluan myös sanoa sinulle, veli, sinun vatsahaavasi on lopussa. Näetkö? Kyllä, sinä tulet olemaan nyt terve ja palaat takaisin Herran työhön.

¹⁴ No niin, kun te näette jotakin, mitä Herra tekee, te ette koskaan saa siitä tarpeeksenne. Te vain haluatte jatkaa menemistä eteenpäin ja eteenpäin ja eteenpäin.

¹⁵ Ja nyt, eilen illalla meillä oli suuri rukouspalvelu, ja se on hyvä, se on hienoa. Laskettiin käsiä sairasten päälle, ja se on hyvä asia. Joskus siinä on kaikki, mitä tarvitaan. Ja sitten siellä on joitakin, joilla on jotakin siellä taustalla, niin etteivät he voi saada otetta siitä, ja teidän täytyy ottaa tuo henkilö ja löytää, mistä on kyse. Katsokaahan, on jotakin, joka estää heitä, jokin on tiellä. Ja yksi pieni varjo tulee ravistamaan sen pois.

¹⁶ Nyt tämä pieni rouva siellä muutama hetki sitten, hän oli niin hermostunut, niin järkyttynyt. Pikku raukka, hän tuskin saattoi vetää henkeä, hän vain haukkoi henkeä. Hän oli vain... [Veli Branham hengittää sisään ja ulos huohottaen nopeasti.] ja vain jatkaen, ymmärrättehän.

¹⁷ Nyt, se mitä teidän täytyy tehdä, on saada kiinni hänen hengestänsä, saada kosketus siihen. Näettekö? Ja sitten te heijastatte häneen teidän ajatuksenne. Näettekö? Ja te muutatte omaa ajatteluanne. Näettehän. Ja kun niin tapahtuu, sitten te voitte keskittää hänet Kristukseen, ja siitä alkaen hän voi mennä eteenpäin. Mutta teidän täytyy muuttaa hänen ajattelutapansa, näettehän. Hän ei voi muuttaa sitä itse. Hän vain kulkee ympyrää, ja teidän on nostettava se esiin. No niin, siinä on teille nyt jotakin pientä, joka antaa teille jotakin... Älkää yrittäkö opiskella sitä, älkää tehkö niin. Vain uskokaa se ja menkää eteenpäin.

¹⁸ Kuinka tuo pieni vauva pystyi, hän oli siellä tuon äidin käsivarsilla, hän oli ollut kuolleen kello yhdeksästä tuona aamuna myöhäiseen iltaan. Missä tuo pieni henki oli? Teidän täytyy mennä ja löytää tuo henki ja tuoda se takaisin. Ja

sitten, kun te näette sen tulevan takaisin, te voitte nousta Herran Nimessä ja kutsua sen takaisin. Näettekö, silloin se tulee tapahtumaan. Mutta siihen asti kunnes näette sen, te vain tuhlaatte aikaanne.

¹⁹ Siinä ei ole mitään niin salaperäistä. On kyseessä Jumalan löytäminen, saada itsenne pois tieltä ja antaa Pyhän Hengen käyttää teitä tekemään, mitä Hän haluaa tehdä. Siinä se on. Pääasia jokaisen lahjan kanssa on saada omat ideanne pois ja antaa Kristuksen tehdä se. Sitten, mitä tahansa Se on sanonut, jos haluatte tietää, onko se Kristus tai ei... Vain jokin aistimus, jättäkää se rauhaan. Jos se on vain jokin mielenliikutus, jättäkää se rauhaan. Mutta jos se on kirjoitettu Sanassa, silloin se on Jumala. Tuomitkaa Sanalla aina kaikki, mitä tahansa, mitä henki teille sanoo. Tuo Sana, älkää koskaan menkö pois tuosta Sanasta. Jos sen teette, te olette eksyneet.

²⁰ Nyt, ettemme vain puhelisi tällä tavalla keskipäivään asti, menkäämme Raamattuun ja lukekaamme joitakin Kirjoituksia tässä. Ja sitten me tulemme... Minä rakastan Jumalan Sanaa. Tiedän, että me kaikki teemme niin.

²¹ Aioin saarnata tänä aamuna, tai opettaa pyhäkoulussa, Jumalan maailman perustamisesta asti kätkeyistä salaisuuksista, jotka on paljastettu Jeesuksessa Kristuksessa. Eikä minulla ollut tilaisuutta syventyä siihen kaikkeen. Unohdin, että oli tulossa vihkiminen, joten ehkä saan siihen tilaisuuden, kun ensi kerralla tulen.

²² Nyt, tulen lukemaan jotakin kolmesta eri paikasta Raamatussa. Ensimmäiseksi haluan lukua Filippiäiskirjeen ensimmäisestä luvusta alkaen jakeesta 19 jakeeseen 22.

Sillä minä tiedän, että tämä on kääntynvä minulle pelastukseksi teidän rukouksenne kautta ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla,

hartaan odotukseni ja toivoni mukaan, etten ole missään häpeävä, vaan että rohkeudella, kuten aina, niin myös nyt on Kristus oleva ylistetty minun ruumiissani joko elämän tai kuoleman kautta.

Sillä elämä on minulle Kristus, ja kuolema on voitto.

Mutta jos minä elän lihassa, niin tämä on minun työni hedelmä, enkä tiedä minkä valitsisin.

²³ Nyt Roomalaiskirjeeseen, ja haluan aloittaa 8. luvun 35. jakeesta rakentaakseni sen päälle sen, minkä haluan ottaa tekstiksi.

Kuka voi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta? Ahdistusko vai tuska vai vaino vai nälänhätä vai alastomuus vai vaara vai miekka?

Niin kuin on kirjoitettu: Sillä sinun tähtesi meitä tapetaan kaiken päivää, meitä pidetään kuin teuraslampaina.

¹⁴⁷ Kun minä näin tuon Tulipatsaan, jonka Paavali näki matkalla Damaskoon. Minä tiesin, että se oli Jumalan Absoluutti. Tulisi herätys, joka pyyhkäisisi yli maiden. Minä tiesin, että Se tulisi edeltämään Jeesuksen Kristuksen toista Tulemusta, ja minä uskon siihen yhä tänä päivänä. Se on minun Absoluuttini, vaikka se olikin paradoksi. Varmasti, se oli paradoksi, kun tuo Tulipatsas riippui siellä taivaalla. Ja sanomalehdet ja muut ottivat valokuvia Siitä.

¹⁴⁸ Oli paradoksi tässä eräänä päivänä, maaliskuun 15. tai toukokuun 15., uskoisin... Ei, se oli maaliskuun 15. viime vuonna. Kun kolme tai neljä kuukautta aikaisemmin sanoman *Miehet, mikä aika on?* yhteydessä sanoin, että me tulimme menemään sinne ja kohtaisimme nuo Seitsemän Enkeliä, tulimme takaisin, ja Seitsemän Sinetin Kirja tultaisiin avaamaan. Ja seistessäni siellä veli Sothmannin kanssa, joka juuri sanoi "aamen" siellä, kun seisoin siellä hänen rinnallaan ja kerroin heille: "Tulisi olemaan ääni, joka ravistelisi seutua." Ja minä sanoin: "Se tulee olemaan siellä. Se on NÄIN SANOO HERRA." Se on ääninauhoilla, Phoenixista ja kaikkialta. "Se on NÄIN SANOO HERRA."

¹⁴⁹ Eräänä päivänä seisoessani siellä nyppien takiaisia housunlahkeistani, siellä nuo seitsemän Enkeliä murtautuivat lävitse taivaalta ja ravistelivat tuota paikkaa, niin että kaksikymmentä, kaksikymmentäviisi kiloa painavat kivenlohkareet vierivät alas mäkeä. Siellä seisoivat nuo seitsemän Enkeliä ja antoivat minulle tehtäväksi mennä takaisin ja tuoda nämä Sanomat, ja sanottiin: "Yksi kerrallaan" he tulisivat "kohtaamaan minut ja kertomaan, mitä tapahtui." Ja tapahtui tarkalleen sillä tavoin. Ja kun ne nousivat ylös Korkeuteen sillä tavoin, se oli noin viisikymmentä kilometriä korkea. Ja tuona samana päivänä tiede otti siitä valokuvan, joka meni ympäri maailman. Se oli paradoksi, mutta se oli Absoluutti. Se sitoi minut tiukemmin Jeesukseen Kristukseen ja kietoi minun elämäni Häneen. Tiedän, että se näytti oudolta, mutta sellaista se on aina.

¹⁵⁰ Oli paradoksi Paavalille, kun hän kohtasi Jeesuksen tiellä Damaskoon. On paradoksi, kun Jumala muuttaa mustan, syntisen sydämen ja pesee sen valkoiseksi omalla Verellänsä. Se on paradoksi. Varmasti on. Uskotteko te paradoksiin? Ja tuo paradoksi voi olla teidän absoluuttinne, jos se on Jumalan Sanan mukaisesti. Paavalin kääntymys oli paradoksi, ja siitä tuli hänen absoluuttinsa.

¹⁵¹ Muistatteko, kuinka minä täällä jokin aika sitten istuin eräässä pienessä paikassa keskustelemassa erään vanhan apteekkarin kanssa. Hän sanoi: "Veli Branham, minä haluan kysyä sinulta jotakin." Ja hän itse oli baptisti. Hän sanoi: "Uskotko sinä paradoksiin?"

Minä sanoin: "Varmasti. Tietenkin uskon."

sydämeeni, ja Pyhä Henki osoitti minut suoraan Siihen. Olen päättänyt olla tuntematta mitään muuta. Se on minun Absoluuttini. Antaa sen vain olla sillä tavalla. Sillä tavalla minä haluan Sen. Oi! Veli, sisar, tehkää nyt Hänet Absoluutiksenne. Kyllä vaan.

¹³⁹ Tuon vaikeana aikana, joka minulla jokin aika sitten oli, kun olin menettänyt vaimoni, lapseni, kaiken. Joku sanoi minulle: "Piditkö sinä uskontosi?"

¹⁴⁰ Minä sanoin: "En. Se piti minut." Näettekö? Katsokaahan, minulla oli Absoluutti, kun tiesin, että jonakin päivänä tulisin näkemään heidät uudestaan. Aamen. Minä en olisi selvinnyt siitä, jos minulla ei olisi ollut tuota Absoluuttia. Se muutti minulle sen, mihin olin sidottu, koska tiesin, että tulisin näkemään heidät uudestaan.

¹⁴¹ Nyt, armosta minä olen sidottu Häneen joka sanoi: "MINÄ OLEN", ei: "Minä olin", vaan aina läsnä oleva, kaikkietävä, kaikkivaltias, ääretön, joka ei ole: "Minä olin", vaan: "MINÄ OLEN." Hän on yhä Ylösnousemus. Hän on yhä Pohjantähti. Hän on yhä kaikkea minulle.

¹⁴² Mooseksella oli absoluutti. Kun hän kohtasi tuon palavan pensaan, oli se hänelle absoluutti. Kun Joosua, kun Joosua...

¹⁴³ Oi, tiedätkö, kun te joskus otatte absoluutin, johtaa absoluutti teidät paradoksiin. Kyllä vaan. Paradoksi on jotakin sellaista, mikä on todellista, mutta jota ei voida selittää. Se on paradoksi.

¹⁴⁴ Kun Joosua seiso siellä ja oli nähnyt, että hänellä oli tarve! Jumala oli antanut hänen tehtäväkseen mennä ylitse ja ottaa haltuunsa tuo maa, poistaa kaikki nuo ihmiset ja panna Israel tuohon maahan. Ja eräänä päivänä sotajoukot oli ajettu pois asemistaan. Ja hän tiesi voittaneensa ne, niin kauan kuin hän saisi ne hajotettua. Niinpä sitten, kun aurinko oli laskemassa, Joosua oli sidottu Absoluuttiin, Jumalan Sanaan, Luojaan. Hän oli sidottu työhönsä, joka hänen täytyi tehdä. Aamen.

¹⁴⁵ Joskus ei ole miellyttävää, kun täytyy tehdä se, täytyy loukata tunteita, leikata ja paloitella. Mutta se on absoluutti.

¹⁴⁶ Hänellä oli tarve. Hän sanoi: "Aurinko, seiso hiljaa siellä! Kuu, riipu sinä siellä!" Ja kaksikymmentäneljä tuntia aurinko seiso liikahtamatta. Oi, puhukaapa paradoksista! Mutta hän oli sidottu Absoluuttiin tehtävässään. Kyllä, todellakin. Jumala oli antanut hänelle tehtävän.

Johannes oli varma, että hän tulisi näkemään tuon Kyyhkysen, kun Se tulisi Hänen ylleen.

Ei, kaikissa näissä asioissa me olemme enemmän kuin voittajia hänen kauttansa, joka rakasti meitä.

Sillä minä olen täysin vakuuttunut siitä, että ei kuolema eikä elämä eivätkä enkelit eivätkä ruhtinaskunnat eivätkä voimat eivätkä nykyiset asiat eivätkä tulevat asiat,

Ei korkeus, ei syvyys eikä mikään muu luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

²⁴ Sitten Apostolien tekojen 2. luku ja 30. jae.

Sen vuoksi, kun hän oli profeetta ja tiesi, että Jumala oli hänelle valalla vannonut, että hänen kupeittensa hedelmästä, lihan mukaan, hän tulisi korottamaan Kristuksen istumaan hänen valtaistuimellansa.

²⁵ Tässä on nyt paljon Kirjoituksia, ja hypittiin paikasta toiseen Raamatussa. Mutta me tiedämme, että jos on luettu näin paljon Kirjoituksia, me tulemme löytämään sieltä jotakin, mikä tulee auttamaan meitä. Auttakoon Jumala nyt meitä, kun haluan tänä aamuna ottaa tämän aiheen: *Absoluutti*.

²⁶ Nyt, kun olin valmistelemassa tätä tekstiä, otin esiin sanakirjan. Minä ajattelin: "Mitä se merkitsee? Kun jotkut aina sanovat: 'Se on absoluuttinen totuus.' 'Se tarkoittaa absoluuttisesti tätä.'" Minä ajattelin: "Mikä on tuo sana? Mitä se merkitsee, absoluutti?" Ja otin esiin sanakirjan nähdäkseni sen merkityksen.

²⁷ Webster sanoo, että se on "täydellinen itsessään, rajoittamaton voimassansa, ensisijassa lopullinen." Näettekö, "rajoittamaton voimassansa, täydellinen itsessään, ja se todella on lopullinen", tuo sana absoluutti.

²⁸ Ja haluaisin sanoa tämän, ja luotan siihen, että te olette käsittävä nämä sanat, koska minä en ole mikään koulutettu pappi, jotta tietäisin, kuinka psykologisesti voisin tuoda esiin jotakin kiehtovaa, joka lumoaisi ihmiset. Ainoa asia, jonka teen, on yrittää tehdä parhaani niiden ystäväni vuoksi, jotka Kristus on antanut minulle, ja haluan heidän näkevän, mitä minä ajattelen Kristuksesta.

²⁹ No niin, jokainen suuri aikaansaannos on sidottu Absoluuttiin. Te ette voi mennä elämän lävitse ilman, ettei teillä olisi jotakin Absoluuttia. Te ette voi saada mitään aikaan ilman, ettei se olisi Absoluutti, sillä se on lopullinen kiinnityspaalu. Se on kiinnityspuomi matkan päässä. Se on paikka, jossa teidät on sidottu johonkin.

³⁰ Näinä päivinä, joissa me nyt elämme, ja kun kaikki on niin hajoavaa ja haurasta ja sekavaa, niin minä ajattelin, että tämä Sanoma voisi olla hyvin

sopiva erikoisesti kristityille, kun he ovat nyt menossa syvien vesiensä lävitse. Kristillinen seurakunta on kulkemassa syvimmän veden lävitse, mitä sillä koskaan on ollut viimeisten kahdentuhannen vuoden aikana. Koska me olemme tulossa siihen pisteeseen, että jotakin on esitelty kristillisyydelle, jonka suhteen heidän on tehtävä ratkaisunsa. Ja uskon, että kristillisellä seurakunnalla tulisi olla jotakin, mihin he tietävät olevansa sidottuja sen sijaan, että he vain ajelehtisivat niin kuin lehti tuulen mukana veden pinnalla. Niin kuin Raamattu sanoo: "Jokaisen opintuulen heiteltävänä." Tuuli tulee ja puhalttaa pientä lehteä tähän suuntaan, sitten tulee toinen tuuli, pohjoistuuli, ja etelätuuli, itätuuli ja länsituuli. Te ette tule koskaan pääsemään mihinkään, te ette ole vakiintuneita. Kristillisen elämän pitäisi olla vakiintunutta elämää. Teidän tulisi olla niin sidottuja sen periaatteeseen, että se on teille enemmän kuin itse elämä.

³¹ Ja teillä täytyy olla jotakin, mihin te olette sidottuja. Jotkut ihmiset ovat sidottuja liikeyrityksiinsä. Jotkut ovat sidottuja perheisiinsä. Jotkut ovat sidottuja johonkin uskontunnustukseen. Jotkut ovat sidottuja sotilasvirkaan. Meillä on erilaisia asioita, joihin me olemme sidottuja. Mutta mielestäni kristittyinä meidän tulisi olla kiinnitetyt siihen, minkä me tiedämme oikeaksi. Koska te voitte olla sidottu perheeseenne, ja teidän vaimonne voi jättää teidät. Te voitte olla sidottu armeijaan ja tulla tapetuksi. Ja te voitte olla kiinnitetty mihin tahansa eri asiaan, ja sillä on loppunsa. Mutta täytyy olla lopullinen kiinnityspaalu. Mutta jossakin täytyy olla jotakin, johon ihmisen täytyy kiinnittyä lankaikkista määränpäättään varten. Koska, jos te luotatte omiin tekoihinne, niin, kun teidän työnne on tullut päätökseen, silloin se on lopussa. Kun teidän perheenne on otettu pois, se on ohitse.

³² Mutta on olemassa vain yksi asia, joka mielestäni on lopullinen kiinnityspaalu. Ja uskon, että Paavalilla oli täällä elämässään kiinnityspaalu. Ja haluaisin ottaa sen puolen, jos sitä voisimme niin kutsua, ja puhua tuosta kiinnityspaalusta. Hän sanoi: "Elämä on minulle Kristus, ja kuolema on voitto." No niin, Kristus oli Paavalin absoluutti. Se oli hänen kiinnityspaalunsa. Se oli kaikkien väittelyiden loppu. Kristus oli hänen kiinnityspaalunsa.

³³ Paavalilla ei aina ollut tuota kiinnityspaalua. Hän oli aikaisemmin ollut sidottu fariseusten ryhmään. Ja hänet täytyi harjoittaa ja kouluttaa, niin että he saattoivat hyväksyä hänet ja antaa hänen kiinnittää itsensä heidän paaluunsa. Mutta yhtenä päivänä hän oli tiellä Damaskokseen ja hän kohtasi Jeesuksen kasvoista kasvoihin. Ja siitä lähtien hän irrotti itsensä farisealaisuuden kiinnityspaalusta ja uudelleen sitoi itsensä siihen, että hän tuns Jeesuksen ristiinnaulittuna, kuolleen ja ylös nousseena. Paavali tiesi sen, koska hän oli kohdannut tuon Persoonan. Ja se muutti hänet juuri sillä hetkellä. Sen jälkeen hän ei enää koskaan ollut sama. Hän ei ollut kohdannut vain jotakin kirjaa. Hän

istuu siellä kuoleman virran toisella rannalla, jonne Hän tulee vetämään minut Läsnäoloonsa jonakin päivänä. Vanhurskautettuna Hänen vanhurskaudellansa siitä, että olen vastaanottanut Hänen kuolemansa ristillä. Jumala tehtynä lihaksi keskuudessamme, yhä lihassamme, yhä Henkenä meidän lihassamme. Aamen.

¹³³ Hän on minun Absoluuttini. Hän on minun kaikkeni. Mitään sen ulkopuolelta minä en tuo käsissäni. En tunne mitään muuta Kristuksen lisäksi, ja Hänetkin ristiinnaulittuna. En halua kuulla mistään muusta kuin Kristuksesta, ja Hänestä ristiinnaulittuna. Minun sydämeni sanoo: "Aamen", jokaiselle Hänen lupaukselleen. Siten tiedän, että Hänen Pyhä Henkensä on kompassi, joka opastaa minut Sanaan.

¹³⁴ Koskaan ei yksikään noista näyistä ole sanonut minulle mitään muuta kuin sen, mitä on Sanassa. Oi, siitä minä saan vakuuteni, veli. Tuona iltana kun Hän kertoi minulle siitä, olen tarkannut noita näkyjä. Ja haluan kiinnittää huomionne siihen, että onko tuo näky koskaan sanonut mitään, mikä olisi vastoin Sanaa? Ei koskaan, kertaakaan se ei ole ollut väärin. Miksi? Se on Jumala. Se on minun kiinnityspaaluni.

¹³⁵ Ja minä tiedän, eräänä aamuna, näin näyssä rakkaani siellä virran toisella puolella. Se on siellä. Olen matkalla tuohon luvattuun Maahan. Minulla on tapaaminen siellä jonakin päivänä. Kyllä, todellakin.

¹³⁶ Hän on minun Absoluuttini. Hän on minun Aurinkoni. Hän on minun Elämäni. Hän on minun kiinnityspaaluni, minun Pohjantähteni. Hän on kaikkea sitä, mitä voin koskaan ajatella sen olevan, sitä Hän on minulle. Hän on minun Elämäni.

¹³⁷ Kirkkokunnat, minulle... En loukatakseeni tunteitanne, niin en halua tehdä. Mutta Sana on kuin kaksiteräinen miekka, sitä ei voi työntää ilman, että se leikkaisi, näettehän, erikoisesti kun Se leikkaa pimeydessä. Huomatkaa, kirkkokunnat, kuten muutkin tähdet, ne liikkuvat maailman muuttuessa. Se on totta. Mihin suuntaan vain maailma meneekin, he antavat naistensa leikata hiuksensa, käyttää shortseja ja kaikkea muuta. Sitä liikutetaan Hollywoodista ja kaikkialta muualta. Mutta veli, Tämä pysyy yhä Totuutena, tämä järkähtämätön elävän Jumalan Sana on yhä Totuus! Se on minun Absoluuttini. Mitä Se sanoo, se on Totuus. Antakaa kirkkokunnan liikkua, minne he tahtovat. He tahtovat häpäistä Jeesuksen Kristuksen Nimeä titteleillä. Se on heidän asiansa. Mutta minulle: "Ei ole muuta nimeä Taivaan alla annettu ihmisten keskuudessa, jonka kautta he voisivat pelastua." Minulle se on Sanan perustus, siinä kulmakivi on. Minä en halua muuttua minkään kirkkokunnan mukana.

¹³⁸ Minun kompassini on täällä sisimmässäni, Pyhä Henki, joka osoittaa minut suoraan Absoluuttiin. "Sillä sekä Taivaat että maa tulevat katoamaan, mutta Minun Sanani eivät koskaan katoa." Ja minä olen kätkenyt Sen

sama Seurakunnassa. Hän on täällä tänään ja tässä ruumiissa Hän suorittaa ja tekee tarkalleen niin kuin Hän teki silloin.

¹²⁷ Jos vesimeloniköynnöksen elämä on pantu kurpitsaan, ei se enää koskaan tuota toista kurpitsaa. Se ei voi, sillä se tulee olemaan vesimeloni, koska siinä on vesimelonin elämä. “Ja jos te pysytte Minussa, ja Minun Sanani teissä, pyytäkää mitä tahdotte!” Teillä tulee olemaan vesimeloneja. Aamen. Absoluuttisesti, tiedän, että se on Totuus. Minä olen sitonut sieluni Siihen ja tiedän, että Se on Totuus. Jumalan Sana, Hän on meidän Absoluuttimme.

¹²⁸ Toisen Tessalonikkalaiskirjeen toisesta luvusta me luemme, että “meidät tullaan tempaamaan rakkaitemme kanssa kohdataksemme Hänet ilmassa.” Oi, kuinka minun sydämeni sykkiikään “aamen” jokaiselle Hänen Kirjansa Sanalle. Jumala sanoi: “Meidät temmataan ylös kohdataksemme rakkaamme.” “Aamen”, sanoi Sana sydämessäni, sillä tuo Sana on siellä.

¹²⁹ “Minä olen kätkenyt Sinun Sanasi sydämeeni, Herra, jotta en tekisi syntiä Sinua vastaan. Minä sidon ne sormiini, vuoteeni päätyyn. Sinä olet aina minun edessäni. Minua ei voida liikuttaa.”

¹³⁰ “Kyllä, vaikka minä kulkisin kuoleman varjon laakson halki, minä en pelkäisi mitään pahaa, sillä Sinä olet minun Absoluuttini. Minä kuljen sen kautta, ja Sinä vedät minut ulos. Minä menen syville vesille veneelläni, Sinä olet ankkurini. Aamen. Sinä olet siellä esiripun takana. Sinä ohjaat minut myrskyn lävitse. Sinä tulet olemaan Siellä, minun ankkurini Kirkkaudessa, kun minä tulen kuoleman varjon laaksoon.” Kun minä tulen Jordanille ja minun täytyy ylittää se, on Hän minun Absoluuttini. Olen sidottu Ylösnousseeseen toisella puolella, ja Hän tulee viemään minut vaarallisten vesien lävitse. “En tule pelkäämään mitään pahaa, sillä Sinä olet minun kanssani.” Aamen. Antaa myrskyn raivota, elää tai kuolla, mitä se onkin, mikään ei tule erottamaan minua. Minä olen kiinnitettyä tuohon Paaluun.

¹³¹ Tuo paalu pitää. Se pitää esiripun sisäpuolella. Se on ankkuroitu. Se on ankkuroituna siellä Jumalassa. Se on ankkuroituna sydämeeni. Pyhä Henki liikuttaa minut tuohon lupaukseen. “MINÄ OLEN”, ei: “Minä tulen olemaan, minä olin tai jonakin päivänä tulen olemaan.” Vaan: “Minä olen Ylösnousemus ja Elämä”, sanoi Jumala. “Hän, joka uskoo Minuun, vaikka hän olisi kuollut, on hän kuitenkin elävä. Ja kuka tahansa elää ja uskoo Minuun, hän ei koskaan kuole.”

¹³² Antaa kuoleman tehdä mitä se haluaa, se ei tule koskaan vaivaamaan minua. Koska olen vakuuttunut, olen vakuuttunut siitä, että jopa sairaus, joka voi kohdata minua, tai jonkin aseiden luoti voi ottaa minut jonakin päivänä... En tiedä, mitä se tulee olemaan. Mitä merkitystä sillä on minulle? “Sillä elämä on Kristus ja kuolema on voitto.” Oi! Koska olen päättänyt tuntea Hänet, joka

ei kohdannut vain jotakin uskontunnustusta. Hän kohtasi tuon Persoonan, Jeesuksen Kristuksen. “Kuka Sinä olet, Herra?”

Hän sanoi: “Minä olen Jeesus.”

³⁴ Ajatelkaamme nyt muutaman minuutin ajan tuota kääntymystä. Minä uskon Paavalin olleen vilpittömän miehen. Ja koska tämä on pyhäkoulu, haluan opettaa sitä pyhäkoulun tapaan. Minä uskon, että Paavali oli syvästi vilpittömän mies eikä hänessä ollut mitään kenestäkään muusta poikkeavaa.

³⁵ Kaikki nuo profeetat olivat miehiä, aivan niin kuin mekin. Raamattu sanoo niin. Jaakob 5 sanoo: “Elia oli mies, samankaltaisten intohimojen alainen kuin mekin,” Hänellä oli ylä- ja alamäensä, myötä- ja vastoinkäymisensä. “Ja hän rukoili hartaasti, ettei sataisi.”

³⁶ Ja Paavali oli samankaltainen mies kuin mekin olemme. Hänellä oli turhautumisensa ja epäilyksensä. Ja hän oli rehellinen mies. Hän kävi eräässä hienoimmista uskonlahkoista, joita maailmassa silloin oli. Ja hänestä oli tulossa tuon lahkon opettaja. Häntä oli opetettu erään suuren opettajan, Gamalielin, alaisuudessa, joka oli yksi kaikkein suurimmista opettajista, joita heillä tuona päivänä oli. Hänen vanhempansa olivat huolehtineet siitä, kun he olivat nähneet, että Paavalin elämässä oli jotakin, ja he olivat työskennelleet rankasti lähettääkseen hänet kouluun, jota hänelle voitaisiin opettaa kaikki Jumalan lait. Ja syvässä vilpittömyydessä hän uskoi jokaisen sanan siitä.

³⁷ Ja hän oli kuollut tällaisista alemman luokan ihmisistä, ja kuinka siellä oli ollut eräs niin kutsuttu profeetta, hänen ryhmänsä sellaiseksi kutsuma, joka oli noussut esiin Galileassa, ja jonka oletettiin tehneen ihmeitä ja parantaneen sairaita. Mutta se lahko, johon hän kuului, ei halunnut hyväksyä tätä Miestä profeetaksi, tätä Jeesusta Nasaretista, koska Hän ei ollut tullut yhteen heidän kanssaan. Niinpä Paavali ei voinut mennä sinne, koska hänen oman lahkonsa ihmiset eivät uskoneet Siihen. Ja he olivat varoittaneet häntä senkaltaisen suhteen.

³⁸ Ja Paavali, joka oli rehellinen, ajatteli: “Jos tämä asia ei ole Jumalasta, ja minun seurakuntani sanoo, ettei se ole Jumalasta, silloin on vain yksi asia tehtävänä: päästä eroon siitä.” Hän sanoi: “Se täytyy poistaa tieltä, koska se olisi pahanlaatuinen kasvaimen tavoin esteenä.” Se oli vastoin hänen lahkonsa uskomusta. Niinpä hän päätti sydämessänsä, että hän menisi ja leikkaisi tämän “pahanlaatuisen kasvaimen”, niin kuin hänen seurakuntansa sitä kutsui, pois omasta hienosta fariseus-ryhmästään.

³⁹ Yhtenä päivänä hänellä oli mukanaan suosituskirjeitä ylipapilta vangitakseen kaikki nämä ihmiset, jotka olivat siinä tilassa, koska se oli tehtävä, jonka Paavali oli päättänyt tehdä. Hän oli matkalla kaupunkiin nimeltä Damasko. He olivat jo hiljentäneet heidät Jerusalemin ympäristössä. Hän oli jo

ollut osallinen Stefanuksen kivittämiseen ja ollut todistajana ja vartioinut viittoja. Nyt hän oli menossa sinne tehdäkseen saman asian ja hävittääkseen tämän suuren esteen.

⁴⁰ Mutta on täytynyt olla suunnilleen keskipäivän aikaan, ehkä kello oli yksitoista tai kaksitoista, kun hänet lyötiin maahan. Ja kun hän katsoi ylöspäin, seisoi siellä hänen edessään Valo. Ja ääni, joka tuli tuosta Valosta, sanoi: "Saul, Saul", ja kysyi "miksi sinä vainoat Minua?" No niin, Saul tiesi, että hänen kansansa oli seurannut tuota samaa Valoa Egyptistä lähdön jälkeen ja...

⁴¹ Oletteko koskaan nähneet Lamsan raamatunkäännöstä? Tuo vanha heprealainen Jumalan merkki on kolmiomainen Valo, enemmän tai vähemmän, jotakin sen kaltaista, kuten Jumalan kolme ominaisuutta, yhdessä Jumaluudessa. Ja tämä kolmiomainen Valo, nuo kolme yhdessä ovat yksi Jumala. Se oli merkki heprealaisille Jumalasta, Valosta.

⁴² Ja sitten kun Mooses kohtasi Hänet pensaassa, Hän sanoi: "MINÄ OLEN", joka pysyy samana kolmena, eilen tänään ja ikuisesti, ja on yhä sama Jumala. Ja kun Mooses kohtasi Hänet palavassa pensaassa, Hän oli Valo. Ja kun Hän johti Israelin lapsia erämaassa, Hän oli liiton Enkeli, jonka Mooses näki uskon kautta ja hylkäsi Egyptin ja arvosti Kristuksen pilkan suurempiarvoiseksi kuin Egyptin aarteet. Uskon kautta Mooses näki, että se oli Kristus, tuo Voitelu. Ja tuo Voitelu ei ollut jonkun määrätyn miehen yllä, vaan Se oli Tulipatsaan muodossa. Näettekö?

⁴³ Ja sitten tuo sama Voitelu tuli alas, kun Hänet oli kastettu, ja meni Kristukseen ja asui Hänessä. Johannes tiesi, että se oli Hän. Hän sanoi: "Se, kenen ylle sinä näet tuon Hengen laskeutuvan, joka johti heidät ulos Egyptistä erämaahan ja ulos erämaasta luvattuun maahan, kenen ylle sinä näet tämän kolmiomaisen Jumalan muodon tulevan alas jäävän, Hän on Se, joka tulee kastamaan Pyhällä Hengellä ja Tulella."

⁴⁴ Nyt Paavalilla ei ollut vielä koskaan ollut etuoikeutta nähdä tätä. Mutta tehdäksemme se teille todelliseksi, juutalaisia oli kielletty kumartamasta minkään epäjumalankuvan tai minkään sen kaltaisen edessä! Nyt kun hän näki tämän suuren Valon, hän tiesi, että se oli Herra. Herra merkitsee "omistusoikeutta, hallintaa." Hän ei olisi kutsunut mitä tahansa "Herraksi", tuo uskollinen heprealainen, kun hän tiesi, että se oli Henki. Mutta huomatkaa, hän tiesi, että tuo sama Tulipatsas oli ollut Se, joka oli johtanut hänen kansaansa. Ja niinpä hän kysyy: "Herra, kuka Sinä olet? Kuka Sinä olet? Haluan tietää, kuka Sinä olet? Sinä kohtasit Mooseksen nimellä 'MINÄ OLEN'." Mutta minä pysähdyn siihen heidän ajatustensa kanssa hetkeksi.

⁴⁵ Jeesus, kun Hän oli maan päällä ja oli voideltu Sillä, jonka he olivat nähneet, niin huomatkaa, Hän sanoi: "Minä tulen Jumalasta", tuo Henki, tuo

¹²² Pyhä Henki tulee aina osoittamaan Sanaan. Jos se osoittaa johonkin uskontunnustukseen tai kirkkokuntaan, se ei ole Pyhä Henki. Hän ei voisi tehdä sitä, osoittaa pois Hänen Sanastansa, kun Hän kuoli vahvistaakseen tuon Sanan ja tehdäkseen tuon Sanan positiiviseksi. Aamen. Hän kuoli, niin että Hän voi tulla itse sisälle tuohon Sanaan. Hän on tuo eläväksi tekevä Elämä, joka saa Sanan jälleen elämään. Hänen kuolemisensa tarkoitus oli se, että Hän voisi yhä heijastaa itseänsä Seurakuntansa kautta ja panna jokaisen Sanan, kautta jokaisen ajanjakson, toimimaan aivan tarkalleen sillä tavalla kuin sen pitääkin toimia.

¹²³ Hän on mekaniikan dynamiikka. Mikä on Seurakunnan mekaniikka? Apostolit, profeetat, opettajat ja niin edelleen. Ja Hän on dynamiikka, joka saa sen toimimaan. Ja se toimii määrättyllä dynamiikalla, jota kutsutaan... Hän, Hän on tuo Tuli, joka sytyttää polttoaineen. Hän on tuo Tuli, joka on polttokammiossa, ja kun polttoaine, Sana, on vuotanut tuohon polttokammioon, Hän on Se, joka sytyttää sen tuleen. Hän on Se, joka vahvistaa sen. Hän on ylösnousemuksen voima. Hän on tuo Tuli, sellainen Hän on.

¹²⁴ "Kiistatta", sanotaan 1. Tim. 3:16: "Suuri on jumalisuuden salaisuus, sillä Jumala tuotiin julki lihassa, näytettiin enkeleille, otettiin ylös kirkkauteen." Hän oli Jumala, joka oli tullut ottamaan syntisten paikan. Kyllä. Ja kun Hän, Jumala, nosti Hänet ylös kolmantena päivänä, oli se meidän vanhurskauttamisemme. Sen vuoksi, korotettuna Majesteetin oikealle kädelle Korkeudessa, on Hän Välittäjänä, suorittaen esirukousta meidän heikkouksiemme puolesta, kun me tunnustamme ne Hänelle ja kuolemme itsellemme; asettaen Hänen Sanansa takaisin meihin, tuon lupauksen. Ja meidän uskomme panee tuon Sanan elämään, koska Kristus on meissä, tekemään eläväksi tuon Sanan.

¹²⁵ Kuinka toivoisinkaan, että seurakunta voisi nähdä sen. Kaikki väittelyt ja kiistat olisivat ohitse! Se tulisi olemaan Korkein Oikeus. Se on Pohjantähti. Halleluja. Se lopettaa kaiken kiistelystä. Se on kaikkien kysymysten loppu. Se on kaiken loppu. "Jumala sanoi niin", se on Absoluutti. Sitokaa itsenne Siihen. Paavali sanoi: "Ei ole mitään nykyistä, ei mitään tulevaista, kuolemaa, sairautta, alastomuutta, vaaraa, ei mitään, mikä voisi erottaa meidät Siitä." Me olemme sidottuja Absoluuttiin. Hän sanoi: "Sillä elämä on Kristus, ja kuolema on voitto." Mikään muu ei kestä kuin Se. Se on absoluutti.

¹²⁶ Hän on meidän absoluuttienne, koska meillä on ylösnousemuksen varmuus, koska Hän on noussut ylös meissä. Kuinka me tiedämme sen? Hän elää. Hän tekee täällä tarkalleen sitä, mitä Hän teki silloin, kun Hän oli täällä maan päällä. Hän on sama Tulipatsas, meillä on Siitä valokuva siellä. Hän on

tehtynä yhdeksi. “Minä olen näkevä Jumalan, jonka minä olen itse näkevä, minun, eikä toisen, silmät ovat näkevä.” Aamen.

¹¹⁷ Ei kukaan muu kuin Lunastaja. Jumala, se, jota minun silmäni katsovat. Hän on Absoluutti. Hän on Absoluutti. Hän ottaa kaiken pelon pois. Hän ottaa pois kaikki pelot kuolemasta.

¹¹⁸ Hebrealaiskirjeen toinen luku, 14. ja 15. jae, tarkatkaa. Hän otti ihmisen muodon kuollakseen kuin ihminen kaikkien puolesta. Hän otti ihmisen muodon. Tämä Lunastaja tuli alas ja tehtiin ihmiseksi, niin että Hän saattoi kuolla, yksi Mies kaikkien puolesta. Oi, kuinka Hän teki sen? Minkä tähden Jumala tuli ihmiseksi? Maksaakseen ihmisen rangaistuksen.

¹¹⁹ Mutta pääsiäisaamuna Hän tuli esiin kuoleman, helvetin ja haudan avainten kanssa. Aamen. Jumala, joka voi kuolla ristillä, ja jota hauta ei voinut pitää, ei mikään, helvetti ei voinut pitää Häntä. Mikään ei voinut pidättää Häntä. Hän nousi ylös. Hänellä oli avaimet. Hän nousi Valloittajana, koska Hän valtasi sekä kuoleman, helvetin että haudan. Kun Hän oli maan päällä, Hän voitti sairauden. Hän voitti kaiken. Hän voitti taikaukot. Hän voitti kaiken, mitä oli voitettavana. Ja Hän tuli ulos kuoleman, helvetin ja haudan avainten kilistessä vyöllään ja astui ylös Korkeuteen ja antoi lahjoja ihmisille ja tuli takaisin Helluntaipäivänä ja ojensi ne Pietarille, Seurakunnalle. Aamen. Hän on meidän absoluuttimme. Kaikki kuoleman pelko... Koska Hän elää, me myös elämme.

¹²⁰ Roomalaiskirje 8:1: “Sen vuoksi, kun olemme vanhurskautettuja uskon kautta, meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta.” Uskon, että se on Roomalaiskirjeen 5. luku. Ja Hän on meidän vanhurskauttamisemme. Jumala nosti Hänet ylös kolmantena päivänä vanhurskauttaakseen meidän uskomme, ja me uskomme sen. Hän nosti Hänet ylös vanhurskauttaakseen meidän uskomme. Mitä Hän sitten teki? Hän lähetti Hänet takaisin, Vanhurskauttajan, koska meidän uskomme uskoo sen. Pyhä Henki, Kristus, on tullut meidän vanhurskauttamisemme, koska me olemme nousseet kuolemasta Elämään. Ja nyt me olemme Jumalan poikia ja tyttäriä ja istumme Taivaallisissa paikoissa Kristuksessa Jeesuksessa, olemme vanhurskautettuja Hänen ylösnousemuksellaan.

¹²¹ Se antaa meille vanhurskauttamisen, kun tiedämme, että itse pelastuksemme käsiraha on meissä nyt, itse Kristuksen Elämä sykkii meissä. Ja kuinka me silloin voisimme kieltää Sanan? Joka, Hän on Sana, ja antaa meille tämän varmuuden. Pyhä Henki on siellä. Mitä se on? Se on yhä tuo Pohjantähti, Kristus on tuo Pohjantähti. Ja Pyhä Henki on tuo vanhurskautus, joka osoittaa uskovaisen suoraan Pohjantähteen. Oikein.

Valo, tuo Tulipatsas, “ja Minä palaan Jumalaan.” Ja Hän oli tehty lihaksi voidakseen kuolla meidän syntiemme puolesta. Sitten Hänen kuolemansa, hautaamisensa, ylösnousemuksensa ja taivaaseenastumisena jälkeen, sen jälkeen kun Hän oli astunut ylös, neljäkymmentä päivää ylösnousemuksensa jälkeen, Hän astui ylös ja viidentenäkympinennenä päivänä Hän palasi takaisin ihmisten keskuuteen Tulipatsaan muodossa ja jakoi itsensä kuin tulisina kielinä, jotka asettuivat heidän päälleen. Ja sitten heidät kaikki täytettiin Pyhällä Hengellä, ja he alkoivat puhumaan kielillä, sen mukaan kuin Henki heille puhuttavaksi antoi.

⁴⁶ Näettekö, Jumala jakoi itsensä. Jumala ensin suuressa Tulipatsaassa, Jumala julkituotuna inhimillisessä ruumiissa, nyt Jumala on jakanut itsensä kansansa keskuuteen. Tulipatsas jakautui ja asettui kunkin heidän päällensä kuin tulisina kielinä, tuliset kielet asettuivat kunkin heidän päälleen. Ja he kaikki tulivat täytetyksi Sillä, ja he alkoivat puhua kielillä, sen mukaan kuin Henki heille puhuttavaksi antoi.

⁴⁷ Nyt te näette, että me emme ole jakaantuneita ihmisiä, meidän täytyy olla yksimielisiä, koska kullakin meistä on osa Jumalasta. Ja meidän täytyy tulla yhteen, ja silloin tuo Tulipatsas on julkituotu kokonaisuudessaan, Sen täyteydessä. Kun Hänen Seurakuntansa istuu yhdessä Taivaallisissa paikoissa, silloin Jumalan voiman täyteys on Hänen Seurakunnassansa. Jokaisella meistä on hengellisiä lahjoja ja hengellisiä virkoja, ja kun me tulemme yhteen, tuo se jälleen takaisin tuon Tulipatsaan.

⁴⁸ Ja Paavali tunnisti sen Herraksi ja hän kysyi: “Herra, kuka Sinä olet, jos minä Sinua vainoan?”

⁴⁹ Hän sanoi: “Minä olen Jeesus, ja sinun on vaikeaa potkia tutkainta vastaan.”

⁵⁰ Ja Paavalin käskettiin nousta ja mennä kadulle, jonka nimi oli “Suorakatu”. Ja siellä oli eräs profeetta nimeltä Ananias, joka tuli nähtyään näyn ja kastoi hänet. Ja hän meni alas Arabiaan kolmeksi vuodeksi tutkimaan Kirjoituksia ja nähdäkseen, mikä tämä Tulipatsas oli, joka oli ilmestynyt hänelle.

⁵¹ Nyt me näemme, että se oli Paavalin kiinnityspaalu koko hänen elämänsä ajan. Hän oli kohdannut Jumalan kasvoista kasvoihin, ja hän sai tehtävänsä Jumalalta. Mikä kiinnityspaalu! Mikä absoluutti! Se lopetti kaikki väittelyt. Se oli kaiken loppu Paavalille. Kaikki kiistat, kaikki oli poissa. Minä en välitä siitä, mitä fariseukset sanoivat, mitä saddukeukset sanoivat, tai mitä joku muu sanoi. Hän oli kohdannut Sanalla vahvistetun Jumalan, ja se selvitti sen! Sillä tavoin oli hänen loppuelämänsä ajan, koska hän oli nähnyt Jumalan julkituotuna. Ja Sanan kautta oli todistettu hänelle, että se oli Jumala, sen hahmon ja muodon perustella, jossa Hän oli, ja sen kuuluvan Äänen

perusteella, joka hänelle puhui. No niin, se oli suuri asia. Ei ole ihme, että hän saattoi Agrippan edessä sanoa: “Minä en ollut tottelematon Taivaalliselle näylle.” Hän oli sidottu siihen. Siinä oli jotakin todellista, jotakin, jonka hän tiesi, jotakin, jota kukaan ei voinut ottaa pois häneltä.

⁵² Nyt tänään, jos me luotamme vain koulutukseen tai koulutuksen mekaaniseen tapaan selittää Raamattua, niin silloin me olemme saaneet sen vain järkipäisen käsityksen avulla. Mutta kellään miehellä ei ole oikeutta seistä saarnastuolin takana saarnaamassa Evankeliumia, ennen kuin hän on kohdannut Sen kasvoista kasvoihin.

⁵³ Kuten Mooses siellä erämaan takaosassa, ei ollut väliä sillä, kuinka hyvin hänet oli koulutettu tai mitä tahansa oli tapahtunut, hänen pelkonsa ja hämminkinsä lähti, koska hän seisoi pyhällä maalla Jumalan kanssa, jota kukaan ei voinut ottaa häneltä pois.

⁵⁴ Ja jokainen mies tai nainen, jolla on kokemus Jumalan kanssa, on kohdannut tämän saman Tulipatsaan oman sydämensä pyhällä maaperällä. “Ei ole mitään teologia, ei perkelettä, ei mitään”, sanoi Paavali, “ei mitään nykyistä, ei mitään tulevaista, ei kuolemaa, sairautta tai murhetta, joka voisi erottaa meidät Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.” Se on kiinnityspaalu. Te tiedätte jotakin tapahtuneen. Ei ole väliä sillä, kuinka paljon tiede yrittää sanoa sitä tai tätä, teidät on sidottu kiinni. Te ja Jumala tulette yhdeksi. Hän on teissä, ja te olette Hänessä. “Sinä päivänä te tulette tietämään, että Minä olen Isässä, ja Isä Minussa, Minä teissä, ja te Minussa.” Te olette sidottuja Häneen.

⁵⁵ Ja Paavalilla oli Kristus-keskeinen elämä. Se oli erilainen elämä kuin se, mikä hänellä kerran oli. Hänellä oli kerran ollut koulutukseen perustuva käsitys, mutta nyt hänellä oli Kristus-keskeinen elämä, absoluutti. Ei ollut väliä sillä, kuinka paljon Agrippa saattoi sanoa: “Sinä olet tullut hulluksi, Paavali. Sinä olet kadottanut järkesi. Sinä olet opiskellut liian paljon.”

Hän sanoi: “Minä en ole hullu.”

⁵⁶ Ja sitten hän puhui Agrippalle sellaisella tavalla, että tämä sanoi: “Sinä melkein sait minut suostutelluksi kristityksi.”

⁵⁷ Hän sanoi: “Toivoisin, että sinäkin olisit sellainen kuin minä, ilman näitä kahleita.”

⁵⁸ Se saa teidät tekemään asioita, joita ette tavallisesti tekisi, kun te saatte Kristus-keskeisen elämän, samanlaisen kuin Paavalillakin oli. Katsokaa nyt. Tuo mies, jota oli koulutettu Kirjoituksiin ja asioihin, olisi, kuten tavallista, seurannut sitä linjaa, johon hänet oli koulutettu. Mutta kun hän tuli ja teki Kristuksen absoluutiksensa, lopullisuudeksensa, silloin siellä oli erilainen

¹⁰⁹ Kristuksen kuolema oli absoluutti. Se oli absoluutti. Se oli kaiken pelon loppu niille, jotka pelkäsivät kuolemaa. Silloin Hänen kuolemansa on absoluutti.

¹¹⁰ Ihmiset pelkäävät kuolemaa. Jopa Job pelkäsi kuolemaa. Mutta kun hän näki tuon näyn. Hän tiesi, että kaikki oli mennyt, hänen perheensä, hänen lapsensa. Jopa hänen vaimonsa kääntyi häntä vastaan hänen paiseittensa löyhkän vuoksi. Hän istui talonsa ulkopuolella tuhkaläjässä ja raapi paiseitaan. Ja hänen vaimonsa jopa sanoi: “Miksi et kiroa Jumalaa ja kuole?”

Hän sanoi: “Sinähän puhut kuin järjetön nainen.” Näettekö?

¹¹¹ Sitten kun Elihu puhui hänelle. Jonakin näistä päivistä haluan ottaa tuon nimen Elihu, ja osoittaa teille, että se oli Kristus.

¹¹² Kun hän oli tässä tilassa, ja kaikki oli kääntynyt häntä vastaan, näki hän näyn Vanhurskaasta. Hän halusi löytää jonkun Miehen, joka voisi seistä välissä hänen puolestaan, joka voisi panna kätensä syntisen miehen ja Pyhän Jumalan päälle ja seistä välissä. Ja Jumala salli hänen nähdä sen, neljäntuhannen vuoden päässä. Se oli hänen absoluuttinsa. Hän nousi ylös ja ravisteli itseään. Halleluja!

¹¹³ Kun joku pelkää kuolla, nousee ylös ja ravistelkaa itseänne, katsokaa Sanaan ja nähkää, mikä Jumalan näky on.

¹¹⁴ Nähtyään tuon näyn hän sanoi: “Minä tiedän Lunastajani elävän, ja viimeisenä päivänä Hän on seisova tämän maan päällä. Ja minä sidon itseni siihen! Vaikka ihomadot hävittävätkin tämän ruumiin, kuitenkin lihassani olen minä näkevä Jumala, jonka minä itse olen näkevä. Minä olen sidottu siihen”, hän sanoi. Hän näki sen. Se oli Jumalan lupaus.

¹¹⁵ Hän katsoi luonnonlakeja. Niin kuin kerroin teille luonnon lain jatkuvuudesta, Sanan jatkuvuudesta, Jumalan toiminnan jatkuvuudesta, kuinka kaikki toimii jatkuvuudessa. Hän oli kysynyt sitä Job. 14. Hän sanoi: “Puulla on toivo, jos se kuolee, samoin kukalla, jos se kuolee”, ja niin edelleen, mutta hän sanoi: “Mies kuolee ja antaa henkensä, hänen poikansa tulevat kunnioittamaan häntä, eikä hän sitä tajua.” Sitten hän sanoi: “Oi, jospa Sinä kätkisit minut hautaan ja pitäisit minut salaisessa paikassa, kunnes Sinun vihasi on ohitse!” Hän pelkäsi kuolemaa.

¹¹⁶ Mutta kun hän profeettana näki ennalta, kun hän näki Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen, hän huusi: “Minun Lunastajani elää!” Tarkatkaa, hän kutsui Häntä “Lunastajaksi”. Tarkatkaa. “Minä tiedän Lunastajani elävän, ja viimeisenä päivänä Hän on seisova maan päällä, vaikka sen jälkeen kun minun ihomatoni ovat hävittäneet tämän ruumiin, olen minä kuitenkin lihassani näkevä Jumalan.” JUMALA ja LUNASTAJA olivat sama asia. Jumala ja mies

Sanansa julkituotuna keskuudessamme. Minä olen sidottu Siihen. Se on minun ankkurini. Minä olen ankuroitu Siihen.

¹⁰³ Paavali sanoi: "Kohdattuani Hänet tiellä, olen kääntynyt ympäri. Hän oikaisi minut."

¹⁰⁴ Ja oi, kuinka Hän oikaisikaan minua! Mikä oikaisu Hänen täytyikään tehdä minussa, mutta Hänen oikaistuaan minut, tulin minä sidotuksi Siihen. Näin, että Sana oli Totuus, ja kaikki mikä oli sitä vastoin, oli väärin.

¹⁰⁵ Tiedätkö mitä? Hänellä oli tarkoitus, kun Hän pelasti minut. Hänellä oli tarkoitus, kun Hän pelasti teidät. Ja minä olen päättänyt, Hänen tahtonsa mukaan, tehdä Hänen tahtonsa. Syy siihen, miksi Hän teki sen, en tiedä, miksi Hän teki sen.

¹⁰⁶ "Lisäämättä Siihen tai ottamatta pois Siitä!" Niin kuin sanoin, Ilmestyskirja 22:19 sanoo, älkää tehkö sitä. Hän on meidän absoluuttinne, ei voi olla muulla tavalla. Ei ole mitään tapaa, miten se voisi olla muulla tavalla. Hänen täytyy olla absoluutti, viimeinen Sana.

¹⁰⁷ Tiedätkö, siellä oli miljoonia synnissä, kun minä pelastuin. Hänellä oli tarkoitus pelastaessaan minut. Useasti minä olen omituinen tyyppi veljien keskuudessa, kun uskon ennalta määräämiseen, käärmeeen siemeneen, kastamiseen Jeesuksen Kristuksen Nimessä ja kaikkiin näihin muihin asioihin, jotka näyttävät olevan... ja näkyihin, ja että Kristuksen voima on palannut takaisin, ja tuomitsen organisaatioita ja muuta sellaista. Minä olen omituinen tyyppi, mutta Hänellä oli syy pelastaa minut, tarkoitus tehdä niin. Hän pelasti minut, vaikka siellä oli miljoonia muita synnissä, mutta jostakin syystä Hän pelasti minut. Siellä oli koulutettuja miehiä, siellä oli älykkäitä miehiä, siellä oli teologeja, siellä oli kentällä piispoja ja tohtoreita ja niin edelleen, kun Hän pelasti minut, mutta Hän pelasti minut jotakin tarkoitusta varten.

¹⁰⁸ Ja minä näen, että Sana on absoluutti, ja olen sidottu Siihen ja olen päättänyt olla tuntematta mitään muuta kuin Jeesuksen Kristuksen, ja Hänet ristiinnaulittuna. Hänellä oli tarkoitus siihen, ja olen päättänyt täyttää tuon tarkoituksen. Ei ole väliä sillä, mitä kuka tahansa muu sanoo, minä en erota heitä itsestäni tai halveksi heitä, mutta tiedän, mihin olen sidottu. Hän halusi minut tällaisena. Hänellä oli minut tällaisena. Minut valmistettiin tällaiseksi tarkoitusta varten. Minun täytyi muodostua kaikista näistä ominaisuuksista, ja niin edelleen, ja kaikista näistä huonoista puolista, niin että Hän voi kaivaa sen minusta ulos ja panna sinne tilalle jotakin, joka oli Hänen Sanansa. Ja olen päättänyt olla tuntematta mitään muuta paitsi Kristuksen.

elämä. Hän toimi eri tavalla. Hän teki mielettömiä asioita siihen verrattuna, mitä hänet kerran oli koulutettu tekemään. Ja sen se tulee tekemään myös teille.

⁵⁹ Jos seurakunta vain jättäisi tuon Kirkkojen Neuvoston ja tulisi takaisin ja tekisi Jumalan Sanan absoluutiksensa, tekisi Jumalan Sanasta kiinnityspaaluksensa, niin siinä olisi tarpeeksi. Mutta he kiinnittävät itsensä johonkin ihmistekoiseen saavutukseen. Ja sen täytyy kaatua. No niin. Raamattu sanoo, että he tulisivat tekemään sen. Mutta siellä on oleva Morsian, joka on valittu maailman perustamisesta asti, ja joka on oleva kiinnitetty tuohon kiinnityspaaluun.

⁶⁰ Voin nähdä Iankaikkisuuden murtautuvan esiin ja tulevan ajallisuuteen Eedenin jälkeen. Ja sen tapahduttua sieltä tulee verilinja koko matkan Golgatalle asti, ja Golgatalta, sidottuna tämän linjan kanssa, se tuli kiinnityspaaluun, Jeesukseen. Ja jonakin päivänä kun Hän tulee vaatimaan omiansa, niin jokainen, joka on sidottu tuohon absoluuttiin, tulee kohotetuksi ylös Iankaikkisuuteen. Miksi? He ovat olleet Iankaikkisuudessa koko ajan. Heidät ennalta määrättiin Iankaikkisuudessa. He ovat osa Jumalasta. He olivat Hänen ajatuksissaan alussa. Ja kun tuo suuri Verilinnan köysi tullaan vetämään ylös, tuo Merkki, josta puhuin, kun se tulee ylös maasta, niin jokainen, joka oli laskettu mukaan tuohon Vereen, tulee tipahtamaan suoraan takaisin Iankaikkisuuteen. Ja ainoa tapa, miten se tulee olemaan, on olla sidottuna kiinni tuohon absoluuttiin, Jeesukseen Kristukseen. Se on absoluutti! Ei joku ihmisen aikaansaannos, vaan Jumala nosti Hänet ylös kuolemasta, ja Hän on absoluutti. Ja me tiedämme Hänen elävän, koska Hän on kanssamme Ylösnousemuksensa Voimassa ja tekee samoja asioita, joita Hän teki ollessaan täällä maan päällä.

⁶¹ Minä olen kiinnitetty tuohon lopullisuuteen. Se on kaiken kiistelyn loppu. Minä olen sidottu siihen. Se on minun elämäni. Minä olin syntinen kun Kristus pelasti minut. Minä kohtasin Jotakin. Ja kun Se tuli minuun, siitä lähtien on ollut erilaista. Ja minä olen sidottu siihen, kaikki se, mitä minä olen, on sidottu juuri siihen. Ja sitten Jumala, jakaen omasta Elämästänsä, antaa minun elää Hänessä ja Hänen minussa, silloin me olemme yhteen sidottuja.

⁶² Ei ole mitään merkitystä sillä, mitä muut tahtovat uskoa, hänelle, joka on sidottu Tähän. [Veli Branham taputtaa Raamattuaan.] Tämä on teidän lopullisuutenne. Tämä on viimeinen sana. Ja sitten jos Hän on Sana, silloin Tämän täytyy olla viimeinen sana. Tämän täytyy selvittää se. Mitä tahansa Tämä sanoo, se on tuo punainen nauha. Tämä on Kristus. Ja mikä tahansa on vastoin Tätä, siitä minä en tiedä mitään. Tämä on ainoa asia, mitä me haluamme tietää. Niin tämä Sana sanoo, sillä minä olen sidottu Kristukseen, ja Kristus on Sana. Käsitätkö sen nyt? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

⁶³ Ja tuon osan Hänen Sanastansa, joka on määrätty tätä päivää varten, Hänen Pyhä Henkensä on täällä julkittuomaan tuon Sanan osan.

⁶⁴ Aivan samalla tavoin kuin oli siellä Hänen syntymänsä kohdalla. Jesaja 9:6. Koko matkan kautta Kirjoitusten. Kaikki se, mitä oli puhuttu Hänestä, täyttyi. Luukkaan kirjassa me sanomme sen... me näemme, että se on. Ja Hän oli loppu, Hän oli Hänestä profetoidun profetian loppu. Hän täytti sen, historian, laulut ja kaiken muun Vanhassa Testamentissa, joka puhui Hänestä, se täyttyi juuri siellä. Siitä tuli lopullista. Se tuli Jumalan Sanan kiinnityspaaluksi tuota aikaa varten.

⁶⁵ Ja tämän ajanjakson todelliset uudestisyntyneet ihmiset, jotka on täytetty Pyhällä Hengellä, ovat tämän Kirjoituksen kiinnityspaalu, jonka täytyy täyttyä näissä viimeisinä päivinä. He ovat lopullisuus. Se on Jumalan lopullisuus, koska se on Hänen Sanansa, ja Sana on Kristus, tuo kiinnityspaalu. Ei ole mitään tapaa päästä pois siitä. Jokin pidättää teitä.

⁶⁶ Kuten sanoin, se saa teidät tekemään asioita, joita te ette tavallisesti tekisi. Se sai Paavalin tekemään asioita, joita hän ei tavallisesti tehnyt. Se sai Mooseksen tekemään asioita, joita hän ei tavallisesti tehnyt. Se saa jokaisen miehen ja naisen tekemään asioita, joita he tavallisesti eivät tee. Se on jotakin. johon te olette keskittyneet. Se on jotakin. Se on teidän vakaajanne. Se on kuin...

⁶⁷ Se on kuin ankkuri laivalle. Laiva on kiinnitetty ankkuriin myrskyn aikana. Ja jos Kristus on teidän absoluuttinne, te olette kiinnitettyjä Häneen. Vaikeuksien aikana... Jos te annatte laivan heittelettiä myrskyssä, se särkyy kallioita vasten. Mutta he toimivat siten, että he pudottavat ankkurin. Ankkuri laahaa, kunnes se saa otteen kallioperustuksesta. Ja laiva on kiinnitetty ankkuriin. Se toimii absoluuttina tuolle laivalle.

⁶⁸ Ja uudestisyntynyt kristitty on sidottu Kristukseen, ja Raamattu on ankkuri. Siihen me olemme sidottuja. Antaa organisaatioiden, tieteen tai kouluttajien sanoa, mitä he tahtovat. Niin kauan kuin Tämä Sana sanoo sen ja lupaa sen, me olemme sidottuja Siihen. Siellä on jotakin, joka estää meitä menemästä pois Siitä. Se on totta. Todella uudestisyntyneet kristityt pysyvät tuon Sanan kanssa. Jos Se käskee tehdä jonkun määrätyn asian ja Se antaa tavan tehdä se, niin sillä tavalla meidän täytyy tehdä se. Ei ole väliä sillä, mitä kuka tahansa toinen sanoo, Jumala on sanonut niin. Me olemme sidottuja Siihen, Kristus-keskeiseen elämään.

Sitten, Kristus on myös pohjantähden kaltainen.

⁶⁹ Te tiedätte, että maailma pyörii. Ja tähdet, itse asiassa se, jonka te näette iltatähtenä, on myös aamutähti. Maapallo vain pyörii ja liikkuu pois päin noista tähdistä, kaikista muista paitsi pohjantähdestä. Te voitte asettaa kompassinne

mitään.” Jumala sanoi: “Minä tulen ottamaan hänen osansa pois Elämäkirjasta”, niinpä Tämän täytyy olla absoluutti. Ja Jeesus sanoi, että “ihminen ei elä yksin leivästä, vaan jokaisen Sanan mukaan.” Silloin minä tiesin että sen täytyi olla “jokainen Sana”. Sanotaan: “Ohje ohjeen päälle, ja rivi rivin päälle.” Sillä tavoin Sen täytyy tulla, juuri niin kuin Se on kirjoitettu.

⁹⁶ Sitten Hän sanoi: “Jos te pysytte Minussa”, Hän on Sana, “ja Minun Sanani pysyvät teissä, niin te voitte pyytää mitä te tahdotte.” Tiesin silloin, että jos kristillisyyttä oli Jumalan Sana. Ja Hän oli Sana, ja vastaanottamalla Sanan Sana eli Hänen kauttansa. Minä tiesin silloin: “Jos te pysytte Minussa, ja Minun Sanani teissä, pyytäkää mitä te tahdotte.” Ja jos te olette Sanassa, ja osa Sanasta, te pyydätte vain, mitä Sana käskee teitä pyytämään. Tuntekaa sitten päivänne, jossa te elätte, ja pyytäkää sen mukaisesti.

⁹⁷ Niinpä sitten, takaisin aiheeseen... Olen nyt puhunut tästä henkilökohtaisesti, mutta minä olen sidottu. Olen sidottu Jeesukseen Kristukseen, Häneen, Hänen Sanallansa. Hän on minun absoluuttini.

⁹⁸ Totesin, että kaikilla näillä kirkkokunnilla ja asioilla oli omat absoluuttinsa. Niillä joka ainoalla oli oma absoluuttinsa.

⁹⁹ Katolilaiselle, kun tuo paavi sanoo jotakin, se on niin. Se on katolisen kirkon absoluutti. Ei ole väliä sillä, mitä joku pappi sanoo, mitä joku piispa sanoo, mitä joku kardinaali sanoo, kun paavi sanoo sen, se on niin. Silloin se on oikein. Se on absoluutti.

¹⁰⁰ Metodistikirkossa, ja monissa protestanttisissa kirkkokunnissa, se, mitä piispa sanoo, on absoluutti. Siinä kaikki. Mitä joku uskontunnustus sanoo, se on absoluutti.

¹⁰¹ Helluntailaisilla, se, mitä ylivalvoja sanoo siitä, voitteko te pyytää tätä henkilöä herätyskoukuihin vai ette, on absoluutti. Te olette eri mieltä hänen sanasta, ja teidät potkaistaan ulos organisaatiosta. Näettekö, Sanaa ei oteta ollenkaan huomioon. Näettekö? Te otatte nämä absoluutit, jokaisella on oma absoluuttinsa.

¹⁰² Mutta tiedätkö, en sano tätä pilkkaavalla mielellä. Minä sanon sen totuutena. Minusta tuntuu samalta kuin Paavalista, kun hän Apt. 20:24 sanoi: “Mikään näistä asioista ei liikuta minua.” “Minä olen päättänyt olla teidän keskuudessanne tuntematta ketään muuta kuin Jeesuksen Kristuksen, ja Hänet ristiinnaulittuna.” Mikään näistä absoluuteista ei vaivaa minua, olipa se sitten paavi, piispa, ylivalvoja tai neuvoja tai systeemi tai mitä se onkin, mitkään näistä asioista eivät liikuta minua. Minä en välitä siitä, jos he sanovat: “Me emme tule olemaan yhteistyössä.” Se ei liikuta minua hitustakaan. Olen päättänyt olla tuntematta mitään muuta kuin Jeesuksen Kristuksen, Hänen

päivinä, kun jokainen teki, niin kuin ajatteli olevan oikein. Mutta se ei ole oikein. Katsokaahan, oli niin, koska ei ollut Jumalan Sanaa eikä profeettoja. Sana on absoluutti. Jokainen sanoo: “Me olemme Totuus ja tie.”

⁸⁹ Mutta Jeesus sanoi, että Hän oli Totuus ja tie. “Totuus, Tie ja Valo.” Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Niinpä sitten, koska Hän on Sana, siinä on absoluutti. Ja kirkkokunnallisilla absoluuteilla ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Ne ovat väärin, antakaa niiden mennä.

⁹⁰ No niin, ihminen tekee oikein omissa silmissänsä, mutta Jumalalla on tie häntä varten, millä tavoin se tulee tehdä. Näettekö, kun Jumala ja Hänen Sanansa ja Hänen profeettansa puuttuivat, jokainen teki juuri niin kuin hän itse halusi tehdä.

⁹¹ Ja samoin on ollut tänä päivänä. Jokainen sanoo: “Minä kuulun tähän.” Oletko sinä kristitty? “Minä olen presbyteeri.” Oletteko te kristitty? Minä kysyn teiltä. Eräs tyttö sanoi: “Minä annan sinun ymmärtää, että minä poltan kynttilän joka ilta.” Eräs toinen mies, kun kysyin häneltä rukousjonossa, oliko hän kristitty, hän sanoi: “Minä olen amerikkalainen. Kuinka sinä rohkenet kysyä sellaista!” Niin kuin sillä olisi jotakin tekemistä sen kanssa. Näettekö, he ovat sidottuja kansakuntaan. Toinen taas on sidottu jonkin organisaation opinkappaleisiin.

⁹² Mutta *kristitty* merkitsee “Kristuksen-kaltaista”. Ja ainoa tapa, miten voitte olla Kristuksen-kaltainen, on se, että Kristus, Sana, on teissä. Se on lopullinen. Kyllä. Huomasin tämän ennen kääntymystäni, ja olen iloinen, että Jumala sai otteen minusta ennen seurakuntaa. Niinpä minä tiesin, kun minä...

⁹³ Eräs hieno baptistisaarnaaja, veli Naylor, hän on Kirkkaudessa tänään, hän tuli luokseni puhumaan minulle. Ja siellä oli monia, jotka puhuivat minulle, silloin kun yritin löytää Jumalaa. Seitsemännen päivän adventistien saarnaaja halusi minun liittyvän teihin, ja niin edelleen. Mutta olin nähnyt, että jos olisin kristitty, en voisi sanoa: “Minä olen Seitsemännen päivän adventisti.” Nyt, se kyllä sopii. “Minä olen baptisti.” Ei mitään sitä vastaan, näettehän, mutta minulla täytyi olla jotakin hieman varmempaa kuin se. En voinut luottaa siihen, koska jokainen niistä horjui.

⁹⁴ Minä ajattelin: “On joku jossakin, on oltava jossakin jotain, mikä on totta.”

⁹⁵ Niinpä minä tarvitsin absoluutin, joten otin sellaiseksi Jumalan Sanan. Niinpä minä luin Sanasta, että Hän on Sana, Joh. 1: “Ja tälle absoluutille Minä tulen rakentamaan Seurakuntani.” Kyllä, ja siksi minä otin Häntä kiinni Hänen Sanastansa. Ilmestyskirja 22:19 sanoo: “Kuka tahansa ottaa yhden Sanan pois Tästä tai lisää siihen yhden sanan.” Se on Absoluutti. Se lopettaa kaikki kiistat. Tämä on absoluutti. “Kuka tahansa, joka ottaa Siitä mitään pois tai lisää Siihen

osoittamaan iltatähteen ja tulla minne tahansa, koska seuraavana aamuna, miten on? Teidän iltatähtenne on lännessä, ja seuraavana aamuna te olette idässä. Näettekö, te ette voi tehdä niin. Mutta te voitte asettaa sen pohjantähteen, aamen, ja pitää sen keskitettynä. Te olette löytävä ulos.

⁷⁰ Ja sellaista Kristus-keskeinen elämä on. Kun olette eksyneet, Hän on teidän Pohjantähtenne. Silloin, jos Hän on Pohjantähti, on Pyhä Henki teidän kompassinne, ja kompassi osoittaa ainoastaan Pohjantähteen. Se ei osoita johonkin uskontunnustukseen tai kirkkokuntaan. Se ei osoita johonkin aistimukseen, tai mikä se onkin. Se osoittaa vakaasti Pohjantähteen. Hän on teidän Pohjantähtenne, kun olette eksyneet ja liikutte kirkkokunnissa ja sen kaltaisissa asioissa. Mutta kompassi, Pyhä Henki, tulee osoittamaan teidät suoraan Sanaan, joka on Kristus, ja pitää teidät vakaina. Kiinnittäkää itsenne Siihen.

⁷¹ Mitä jos ei olisi olemassa minkäänlaista pohjantähteä, kuinka kukaan voisi koskaan löytää tietään sumuisella merellä? Mitä jos ei olisi mitään Pyhää Henkeä ohjaamassa teitä Jumalan Sanaan, tuomaan julki sitä ja todistamaan sitä, mitä me tekisimme tässä hetkessä? Pyhä Henki osoittaa ainoastaan Sanaan. “Ihminen ei elä yksin leivästä, vaan jokaisesta Sanasta.” Ei osasta Sanaa, vaan jokaisesta Sanasta, kaikesta Siitä. Jokaisen Sanan mukaan, joka Jumalan suusta lähtee, ihminen elää. Hän on myös teidän Pohjantähtenne.

⁷² Tiedätekö, meillä täytyy olla jotakin, joka selvittää ja päättää kiistat.

⁷³ Te tiedätte, että oli aika, jolloin pöytätavat riippuvat siitä, mitä eräs nainen sanoi. Uskon, että hänen nimensä oli Emily Post. Voin olla väärässä siinä. Luulen sen olevan oikein, Emily Post. Ei ollut väliä sillä, vaikka Emily Post olisi sanonut: “Pavut tulee syödä veitsellä”, niin se olisi kuulunut pöytätapoihin. Miksi? Hän oli pöytätapojen absoluutti. Kyllä. Jos hän sanoi: “Syökää ne käsin”, silloin te soitte ne käsin. Miksi? Tämä kansakunta oli tehnyt hänet absoluutiksensa pöytätapojen suhteen. Kyllä.

⁷⁴ Oli aika, jolloin Saksalla oli absoluuttinsa, ja se oli Hitler. Se oli absoluutti. Ei ollut väliä sillä, mitä joku muu sanoi, kun Hitler sanoi: “Tee se”, te teitte sen. Teidän oli parasta tehdä se. Hän, Hitler, oli viimeinen sana.

⁷⁵ Oli aika, jolloin Roomalla oli absoluuttinsa, ja se oli Mussolini, tuo diktaattori. Jos joku mies tuli noutamaan häntä minuutin liian aikaisin, hän ampui hänet autoonsa, veti hänet ulos ja sanoi: “Minä en sanonut minuuttia ennen, vaan minä käskin olemaan täällä täsmälleen.” Se oli absoluutti! Mitä tahansa hän sanoi, heidän täytyi tehdä se. Sen täytyi pyöriä. Hän sanoi, että hän saisi koko maailman pyörimään sanallansa. Se pyörii Jumalan Sanalla!

⁷⁶ Oli aika, jolloin Egyptillä oli absoluutti. Se oli faarao. Menin kerran Egyptiin vain nähdäkseni nuo paikat. Ja siellä täytyy kaivaa kuusi metriä, jotta

löydetäisiin se valtaistuin, jolla Rooman keisari istui; kun olin Roomassa ja Egyptissä.

⁷⁷ Näettekö, se kaikki on jälleen muuttunut historialliseksi tomuksi, koska se oli vääränlainen absoluutti. Kyllä, se oli väärä. Se epäonnistui. Ne olivat ihmistekoisia absoluutteja. Ja jokaisen ihmistekoisen absoluutin ja aikaansaannoksen täytyy muuttua tomuksi. Niiden täytyy tulla tomuksi. Se on väärä absoluutti, se pettää.

⁷⁸ Ajatelkaa vain meidän kansakuntaamme. Kun me joudumme vaikeuksiin, jos joku tekee jotakin, niin se menee ensin oikeuteen täällä raastuvassa tai jossakin poliisioikeudessa, sitten se menee eteenpäin ja lopuksi se tulee Korkeimpaan Oikeuteen. Nyt tuo Korkein Oikeus on kansakunnan absoluutti. Se selvittää sen. Meidän ystävämme Kanadasta, he voivat mennä edelleen Kuningattaren luo. Mutta Yhdysvalloissa se on Korkein Oikeus. Se on absoluutti. Joskus me emme pidä heidän ratkaisuistaan, mutta meidän on kuunneltava sitä joka tapauksessa. Kyllä vaan. Me emme ole samaa mieltä, ja joskus me emme pidä sen päätöksestä, mutta se on tämän kansakunnan absoluutti. Kansakunta on sidottu siihen. Se on kaikkien kiistojen loppu. Kun tuo korkein oikeus sanoo: "Te olette syyllinen", silloin te olette syyllinen. Meillä täytyy olla sellainen, jos meillä ei ole sellaista, me emme ole kansakunta. Entäpä jos meillä ei olisi mitään sellaista? Tietenkin, kaikella on oltava absoluuttinsa.

⁷⁹ Pallopelissä on absoluutti. Se on erotuomari. Oikein. Jos hän sanoo: "Se oli palo", silloin se on palo. Ei ole väliä sillä, mitä te sanotte, mitä minä ajattelen tai millä tavalla minä sen näin, tai millä tavalla te sen näitte. Se on niin kuin hän sen sanoo. Se on absoluutti. Jos hän sanoo: "Palo", teidän täytyy tyytyä siihen, koska sillä tavalla se tulee olemaan. Entä jos ei olisikaan mitään erotuomaria, kuka silloin olisi oikeassa? Yksi sanoisi: "Se oli palo", toinen sanoisi: "Ei se ollut." Tehän olisitte sekasorrossa. Te ette tietäisi, miten toimia.

⁸⁰ Jossakin täytyy olla jonkun sana, joka on lopullinen. Aamen. Tunnen oloni todella hyväksi juuri nyt. Kunnia! Halleluja! Täytyy olla jotakin, mikä on lopullista. Olen niin iloinen siitä. Oi, on joku, joka voi sanoa: "Se on syntiä", tai: "Se ei ole syntiä." Olen niin iloinen siitä. Minä olen iloinen absoluutista. Ei ole lainkaan väittelyä, ei tarvitse väitellä. Erotuomari sanoi: "Palo", ja se on sitä, pankaa se mieleenne: "Se on palo", ja menkää eteenpäin. Kun Jumala sanoo mitä tahansa, se on sillä tavoin! Ei ole mitään tarvetta väitellä siitä. Hän sanoi niin. Se on kristityn absoluutti. Se on niin, jos hän on kristitty. Jumala sanoi: "Tehkää se tällä tavalla", niin sillä tavalla se täytyy tehdä. Ei väitellä sanomalla: "Mutta niin ei ollut." Jumala sanoi niin, se selvittää sen! Se on absoluutti todelliselle uskovaiselle. Kyllä.

⁸¹ Mitä jos jotakin sellaista ei olisi? Missä me olisimme? Olisivatko metodistit oikeassa, baptistit, presbyteerit, luterilaiset tai mitkä olisivat oikeassa? Näettekö, mitä meillä olisi? Sekasorto. Ja se on syynä siihen, miksi he harhailevat näiden muiden tähtien mukana, koska he ovat menneet pois tuosta Absoluutista.

⁸² Mutta on olemassa absoluutti. On oltava absoluutti. Täytyy olla absoluutti. Ja on olemassa absoluutti. Se on Sana. Ja sillä, mitä muut sanovat, ei ole mitään merkitystä.

⁸³ Nyt, jos meillä ei olisi erotuomaria pallopelissä, roikkuisi jokainen kiinni toinen toisensa tukassa, ja olisi riitoja ja tappeluja. Näettekö? Siitä syystä me tarvitsemme absoluutin kristillisyydessä, jotta lopetettaisiin tämä tuhan repiminen, riitely ja tappelu. Näettekö? Sana sanoo niin, ja se selvittää sen. Älkää lisätkö siihen tai ottako siitä pois. Jättäkää se vain sillä tavalla kuin se on.

⁸⁴ Te tiedätte, että liikenteelle on olemassa absoluutti: liikennevalo. Mitä jos ne jonakin aamuna eivät toimisi? Oletteko koskaan joutuneet sellaiseen? Minä olen. Jokainen ajaja on. Mitä jos pysähdysvalo ei toimisikaan? Silloin jokainen pitäisi melua. He ajaisivat risteykseen yhtä aikaa, ja yksi sanoisi: "Minä olin tässä ensin." Toinen sanoisi: "Salli minun sanoa sinulle jotakin: minun täytyy päästä töihin!" Hyvänen aika! Nuo naiset heiluisivat käsilaukkuineen, ja miehet tappelisivat nyrkein, ja puhukaapa sekasorrosta! Täytyy olla jokin absoluutti, joka sanoo: "Tämä on oikein", ja siinä kaikki. Kun tuo valo sanoo: "Seis", se merkitsee: seis. Kun se sanoo: "Tule", se merkitsee: tule. Jos niin ei ole, te olette vaikeuksissa.

⁸⁵ Ja sillä tavoin se on kristityn elämässä. On pysähdyspaikka, ja on menemisen paikka. Jumalan Sana on tuo absoluutti. Se on Kristus. Kyllä vaan. Jos te...

⁸⁶ Jos liikennevalot eivät ole päällä, silloin meillä on liikenneuhka. Ja uskon, että niin meillä on uskonnon suhteen tänään, liikenneuhka, jossa tekouskavaiset, uskomattomat ja kaikki muu ovat sullottuina yhteen. Teillä yksinkertaisesti on liikenneuhka. Miksi? Heillä ei ole mitään absoluuttia. Yksi sanoo: "Me olemme absoluutti." Toinen sanoo: "Me olemme absoluutti."

⁸⁷ Jumala on absoluutti. Hän sanoi: "Olkoon jokainen absoluutti valhe, joka ei ole Minun absoluuttini mukainen. Minun absoluuttini on Totuus!" Niinpä on olemassa absoluutti kristillisyyttä varten. Se on kaikkien väittelyiden loppu. Raamattu sanoo niin, joten se on oikein. Kyllä vaan. Kaikessa täytyy olla absoluutti.

⁸⁸ Kuten seurakuntien kohdalla tänään, useimmilla seurakunnilla on heidän oma absoluuttinsa. Jokaisella on omansa, vähän niin kuin oli tuomarien